

SUSANNA ISERN

LITTLE DRAGONS

Una festa entre núvols

Estrella Polar

Il·lustrat per Melisa Maceiras

SUSANNA ISERN

LITTLE DRAGONS

Una festa entre núvols

Il·lustracions de
Melisa Maceiras

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Little Dragons. Una fiesta entre nubes*

© del text: Susanna Isern, 2025

© de les il·lustracions: Melisa Maceiras, 2025

© de la traducció: Núria Artigas i Bellsollé, 2025

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2025

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: setembre del 2025

ISBN: 979-13-87782-31-3

Dipòsit legal: B. 13.689-2025

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

1

UN OCELLET AMB BANYES

L' hora del pati era un dels meus moments preferits a l'escola de Dragàlia. Allà el pati no era com el d'una escola normal, sinó que els tobogans eren llarguíssims, semblava que no tinguessin fi. I els gronxadors estaven fets de núvols, per això no te'n cansaves mai, d'estar-t'hi asseguda.

A més, tot estava ple de colorins. L'arc de Sant Martí ens observava des del cel quan jugàvem i els prats estaven replets de milers de flors que entonaven cançons alegres. Però el millor del pati era que podíem jugar amb els pucks, que són uns

éssers simpàtics i entremaliats que tenien
ocurrències tan esbojarrades que ens feien
riure sense parar. Com aquella vegada en
què un va decidir disfressar-se de drac i es
va acabar estavellant contra uns arbustos.
Però més val que em presenti...

Soc la Wanda i els meus millors amics són en Kumo i la Zoa. Els nostres dracs es diuen Nimbo, Ubud i Onira i els encanta fer-ne de les seves. Tots sis formem un gran equip, tot i que també en muntem de ben sonades sense voler. Vivim en un castell escola i estudiem per convertir-nos en genets de Little Dragons.

KUMO

ZOA

NIMBO

ONIRA

UBUD

Aquell matí, quan va sonar el timbre que anunciava l'hora del pati, vam sortir tots corrents, com de costum.

La Zoa i jo intentàvem convèncer el Nimbo i l'Onira perquè s'animessin a fer una petita cursa de vol quan, de sobte, va aparèixer en Kumo, que feia tota la fila d'estar molt empipat.

—Què et passa? —vaig voler saber.

—L'Ubud se t'ha tornat a menjar l'entrepà de maduixa i nata? —va preguntar la Zoa. El noi va fer que no amb el cap—. Per cert, on és el teu drac?

—Aquest és el problema —va rondinar en Kumo—. Veieu aquell arbre? Doncs no en vol baixar.

El Nimbo i l'Onira van fer uns ulls com unes taronges, com si intentessin traspasar les fulles que l'ocultaven amb la mirada. I potser sí que ho van fer, perquè van posar una cara molt estranya.

—Ja saps que a l'Ubud el fascina descansar entre les branques —vaig dir.

—Sí, però aquest cop... —va començar en Kumo—. Més val que ho veieu amb els vostres propis ulls.

El vam seguir. En arribar a l'arbre, vam alçar la mirada. Hi havia molts nius d'ocells i se sentia el murmuri constant de tant de piular. De sobte, en vaig veure un amb les ales desplegadas, arraulit en un dels nius. Semblava que estigués incubant un ou. Oi que ja ho has endevinat? No era un ocell... sinó que era l'Ubud!

—Ja fa una bona estona que li demano que baixi —es va queixar en Kumo—, però diu que avui vol jugar als ocellets.

En aquell moment vam sentir un «piu-
piu», tot i que va sonar una mica estrany.
Ens vam mirar entre riures.

—No et preocupis —el vaig
tranquil·litzar—. Vine a jugar amb nosaltres
i amb els pucks.

—D'acord —va acceptar en Kumo—. Només espero que el dia del meu aniversari l'Ubud no em deixi plantat.

—El teu aniversari? —va preguntar la Zoa.

—Sí, és d'aquí a cinc dies...

Apa! Quina notícia que acabàvem de descobrir! Si quedava tan poc temps per l'aniversari d'en Kumo, havíem de començar a preparar-li una sorpresa.